

696.

Od Vsetína.

A čer - ve - ná, ze - le - ná, pen-tli - čka modrá, och ne-by - ľa

cé-reč-ka sy-neč-ka hodna.

A červená, zelená,
pentlička modrá,
och nebyla cérečka
synečka hodna.

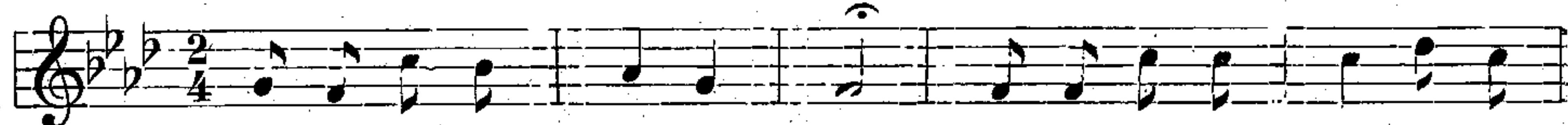
A červená, zelená,
doļu jí visí,
zpomeneš ty, zaplačeš
cérečko dysi.

Zaplačeš ty, zpomeneš
na svoje zpívání,
až ťa budú děti ptáť:
daj, mamo, snídaní!

Zaplačeš ty, zpomeneš
na svoje pěsničky,
až ťa budú děti ptáť:
daj, mamo, kašičky!

697.

Ze Strání.

Daj, Ka-čenko, daj o - běd, sem služe-bný pacho-lek.

Co bych já ho dáva - ľa, ne - ni-sem že - na tvo - ja.

Daj, Kačenko, daj oběd,
sem služebný pachołek.

Co bych já ho dávala,
neni sem žena tvoja.

Kebych nebyl chodíval,
k vám galánů vodíval,
byl bych si já, Kačenko,
včiléj s tebú volíval.

Dovédél sem jedného
kamaráda věrného,
ja ten mi tak urobił,
Kačenku si namlúvił.

Ale budeš banovať,
prestanem k vám chodívať,
zarostú k vám chodníčky
zeļenými trávníčky.